

soukromý browning, ráže 6.35 mm, že byl nalezen v domě, kde obžalovaný bydlí, v jeho kabátě a že obžalovaný neměl povolení k držení zbraně a munice. V rozsudku však nejsou zjištěny další zákonné známky skutkové podstaty obou trestných činů, což činí rozsudek zmatečným podle § 281, čís. 9 a) tr. ř.

Především není zjištěno, že jde o zakázanou zbraň ve smyslu § 2 zbroj. pat., tedy o zbraň kratší než 18 cm (min. nař. ze 4. prosince 1875, čís. 148 ř. z.); není vůbec zjištěno, že obžalovaný, o němž rozsudek zjistil, že neměl povolení, měl v držení náboje k oné zbrani, a též ne, že vůbec šlo o municí, zapovězenou podle §§ 2 a 12 zbroj. pat. Není dále zjištěna žádná okolnost, z níž by se dalo souditi, že stěžovatel zbraň n o s i l. Ve smyslu zákona »nosí« zbraň jen ten, kdo ji u sebe má s vědomím, že je to zbraň, se kterou může a chce podle jejího určení v případě potřeby nakládati. Okolnost, že obžalovaný přenášel zbraň z místa činu do svého bytu, nestačí ještě sama o sobě k naplnění skutkové podstaty n o š e n í zbraně, leda že by při této dopravě byl sledoval úmysl, aby zbraně v případě potřeby použil. To však rozsudek nezjišťuje.

Při nedostatku těchto zjištění nemůže nejvyšší jako zrušovací soud rozhodnouti ihned ve věci samé, ježto nelze se obejít bez opakování hlavního přelíčení; bylo proto rozsudek v této části zrušiti vzhledem k předpisu § 290 tr. ř. a věc vrátiti nalézacímu soudu, aby ji v mezích zrušení znova projednal a rozhodl, přihlédna k pravoplatnému výroku o vině, pokud jde o zločin krádeže.

Čís. 5868.

Kto kúpi od pachateľa krádeže záložné lístky na ukradené veci, nadobúda i dispozičné právo nad založenými predmetmi a dopúšťa sa, sú-li splnené i ďalšie znaky skutkovej podstaty, ukryvačstva podľa § 370 tr. zák. a nie nadržovania podľa §§ 375, 376 tr. zák.

(Rozh. zo dňa 7. apríla 1937, Zm III 138/37.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A. a spol. pre zločin ukryvačstva vyhovel zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu, z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p. zrušil rozsudok vrchného súdu čo do kvalifikácie trestných činov spáchaných obžalovanými A. a B. a kvalifikoval tieto trestné činy ako pokračovacie zločiny ukryvačstva podľa § 370, odst. 1 tr. z.

Z d ô v o d o v:

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal zmätočnú sťažnosť len verejný žalobca z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p. preto, že odvolací súd kvalifikoval čin obžalovaných len jako prečiny nadržovania podľa §§ 375, 376 tr. z. a nie ako zločiny pokračovacieho ukryvačstva podľa § 370, odst. 1 tr. z. Zmätočnej sťažnosti nelze odopreť úspech.

Odvolací súd v shode so súdom prvej stolice prijal za zistené, že obžalovaný A. v N. v dobe od začiatku marca 1935 do začiatku marca

1936, vediač o tom, že P. sústavne odcudzuje látky v obchode svojho zamestnávateľa R., a to v značnom množstve, v cene nad 500, ba i 2.000 Kč, kúpil od P. 25 záložných lístkov, ktorými bolo založené 25 kusov látok v hodnote po 300 Kč, v úhrnnej cene 7.500 Kč, a za tieto lístky, znejúce na pôžičky 50—60 Kč, platil 5 Kč za kus a ďalej ich odpredával po 20 Kč.

Tiež prijal za zistené, že za tých istých okolností obžalovaný B. kúpil od P. 15 záložných lístkov po 5 Kč, na ktoré bolo založené 15 kusov látok po 300 Kč, teda spolu v cene 4.500 Kč, a okrem toho od neho prevzal a sám založil 2 kusy látok po 3 metroch v cene 600 Kč a 1 kus látky v cene 300 Kč na ulici odpredal.

Napokon prijal tiež odvolací súd za zistené, že obžalovaní pred obchodom R. na P. vždy čakali a keď žiadnu látku nepriniesol, hrozili mu, že ho zradia, a že záložné lístky odkupovali preto, aby si opatrili majetkový prospech. Nevzal však za zistené, že by obžalovaný B. bol mal zo založenia 2 kusov a odpredania 1 kusu látky majetkový prospech.

Túto činnosť obžalovaných kvalifikoval odvolací súd jako prečin nadrôžovania podľa §§ 375, 376 tr. z. a nie jako zločin ukryvačstva dôvodiac, že sa ku skutkovej podstate ukryvačstva vyžaduje tiež, aby pachateľ nadobudol takú vec, ktorá sa krádežou dostala do rúk držiteľa, čo sa vraj v súdenom prípade nestalo, keďže v súdenom prípade boly predmetom krádeže spáchanej P-om látky, obžalovaní však nenadobudli týchto ani peňazí za ne získaných, ale nadobudli len záložné lístky, ktore im síce umožňovaly, aby ony látky v záložni vyplatili, ale nie sú totožné s predmetmi odcudzenými, takže odkupovaním záložných lístkov zaisťovali P-ovi, teda pachateľovi základného trestného činu, len výhodu plynúcu z jeho činu.

S podriadením činnosti obžalovaných len pod ustanovenie §§ 375, 376 tr. z. neľze súhlasiť.

Správny je síce názor tohoto súdu, že sa ku skutkovej podstate zločinu ukryvačstva vyžaduje, aby pachateľ n a d o b u d o l t a k ú v e c, ktorá sa krádežou atď. dostala do rúk držiteľa, neni však správne, že by obžalovaní v súdenom prípade takú vec neboli nadobudli.

Obžalovaní totiž odkúpením a odovzdaním im záložných lístkov na látky P-om odcudzené a založené nadobudli vlastne tieto látky, lebo tým bola im daná možnosť látky proti vyplateniu na ne požičanej sumy vymeniť a s nimi voľne nakladať, teda ich i scudziť, a samy záložné lístky bez tejto možnosti nemaly pre obžalovaných žiadnu hodnotu (viď § 13 zák. čl. XIV:1881).

Zo skutočností zistených odvolacím súdom, že obžalovaní nadobudli od pachateľa zločinu krádeže záložné lístky, teda i dispozičné právo so založenými látkami samými a tak i látky samé po 50+5 Kč, resp. 60+5 Kč za kus, hoci jeden kus založenej látky mal cenu 300 Kč, že obžalovaný A. tieto lísky ďalej odpredával po 20 Kč a obžalovaný B. že tiež prijal od P. 2 kusy látky, ktoré sám založil a 1 kus látky, ktorú sám odpredal, ačkoľvek vedeli o krádeži spáchanej P-om i o množstve a cene ním odcudzených vecí, presahujúcej 500, alebo i 2.000 Kč, a že krádež pácha na úkor svojho zamestnávateľa, zrejme plynie, že ú m y s l o m o b ŷ a l o v a n ý c h b o l o, aby nadobudnutím vecí pochádzajúcich

z krádeže, alebo nadobudnutím záložných lístkov tieto zastupujúcich predovšetkým získali majetkový zisk pre seba a vyčerpáva preto ich konanie skutkovú podstatu zločinu pokračovacieho ukryvačstva podľa § 370, odst. 1 tr. z.

Tu treba ovšem podotknúť, že keď za týchto okolností, ako to nižšie súdy zistily, obžalovaný B. prijal od P. okrem záložných lístkov súčasne aj ony 2 kusy látky, ktoré sám založil, a jeden ďalší kus látky, ktorý sám predal, nemá táto ďalšia činnosť obžalovaného B. takého zvláštneho významu, aby ju bolo treba považovať za skutkovú podstatu osobitného trestného činu. Táto činnosť obžalovaného B. je totiž zrejme absorbovaná skutkovou podstatou zločinu ukryvačstva vyššie uvedeného, — a to bez ohľadu, či mal tento obžalovaný aj z tejto svojej činnosti majetkový prospech alebo nie, lebo celá činnosť tohoto obžalovaného bola riadená zrejme tým jednotným úmyslom, ktorý bol už vyššie ako podstatný prvok zločinu ukryvačstva kvalifikovaný. Mýlil sa preto odvolací súd, keď činy obžalovaných kvalifikoval len ako prečiny nadržovania viny podľa §§ 375, 376 tr. z. a zapríčinil tak zmätok podľa § 385, čís. 1 b) tr. p.

Čís. 5869.

Stíháním podle § 18, odst. 1 zákona o ochraně cti není toliko podání žádosti za trestní stíhání podle § 17, odst. 1 téhož zákona, jíž se trestní řízení zahajuje, nýbrž jsou jím i úkony, jimiž se v trestním řízení pokračuje.

Výhrada stíhání je uložena prvním odstavcem § 18 zákona o ochraně cti procesní straně; není proto povinností nalézacího soudu, aby se v tom směru dotazoval stran.

(Rozh. ze dne 8. dubna 1937, Zm I 115/37.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmatečnou stížnost soukromého žalobce M. do rozsudku krajského soudu, jímž byl obžalovaný A. zproštěn podle § 259, čís. 2 tr. ř. obžaloby pro přečin podle §§ 1, 2 zákona čís. 108/1933 Sb. z. a n.

Důvody:

Zmatečnou stížností soukromého žalobce, uplatňující důvod zmatečnosti podle čís. 9 b) § 281 tr. ř., nelze přiznati úspěch.

Napadený rozsudek zjistil, že obžalovaný A. podal na soukromého žalobce M. u krajského soudu pod č. Tl IX 52/35 soukromou žalobu pro čin trestný podle zákona o ochraně cti, že v této věci došlo k rozsudku dne 2. května 1936, že si však obžalovaný M. nevyhradil výslovně před ukončením průvodního řízení právo stíhati soukromého žalobce A. pro přečin podle §§ 1, 2 zákona o ochr. cti ve věci Tk VII 10.602/35. Došel proto nalézací soud k závěru, že právo M. stíhati A. ve věci Tk VII 10.602/35 zaniklo pro nedostatek výhrady požadované v § 18, odst. 1 zák. o ochr.